

At Hırsızının Tövbesi!..

Abdullah-ı İlâhî, Şah-ı Nakşibend Behâeddîn-i Buhârî hazretlerinin yolunu Buhârâ'da Ubeydullah-i Ahrâr'dan alarak Anadolu'ya ilk olarak getirip yayan velîdir... Selanik yakınlarındaki Vardar Yenicesi'nde 1491 yılında vefat etti. ... “ONUN HÂLİ NASIL OLDU?”

Abdullah-ı İlâhî'nin sohbetleri çok tesirli ve faydalı olurdu. Yaşının ilerlediği ve vefatının yaklaştığı senede, bir gün sohbette söz, çalışmak ve gayretten açılmıştı ve; “İnsan çalışıp, gayret göstermedikçe olgunlaşamaz ve bir mertebeye ulaşamaz” buyurmuştu. Bu sırada sohbetinde bulunan bir âlim, bu sözleri işitince, “at hırsızı kıssası” diye bilinen bir hâdiseyi hatırladı. “Peki onun hâli nasıl oldu?” diye düşündü. Abdullah-ı İlâhî, o âlimin kalbinden geçen düşünceleri kerâmetiyle anlayıp, ona doğru dönerek hâdiseyi şöyle anlattı:

“Bir hırsız geceleri at çalıp satardı. Ömrünü böyle hebâ ederdi. Bir defâsında da, bulunduğu şehrin en büyük âlimi ve evliyâsının atını çalmak için ahırına girmişti. Tam atı çözüp götürüleceği sırada, ahırın duvarı yarılıp, içeriye bir nûr yayıldı. Bu nûr içinde, iki nûr yüzlü zât gözüktü. Hırsız bu hâli görünce, kendini hemen at gübrelerinin arasına atıp gizlendi. Korku ve telaş içinde boğazına kadar gübre içine gömüldü. Bu sırada yarılan ahırın diğer duvarından daha parlak bir nûr gözüktü. Bu nûr arasında da, o zamânın kutbu, en büyük velîsi olan ev sâhibi çıktı. Öncekiler onu görünce hürmet göstererek selâm verdiler. Ev sâhibi diğerlerine niçin geldiklerini sorunca; ‘Falan evliyâ arkadaşımız vefât etti. Onun yerine kimi tâyin edeceğiz? Size arz etmek istedik’ dediler... Atların sâhibi olan zât; ‘Onun yerine, at hırsızını tayin ettik’ dedi. Soran iki zât da evliyâ olup ricâl-ül-gayb denilen velîlerden idiler. At hırsızlığı yapmaya gelen kimsenin, gübreler arasına gömülüp saklandığını biliyorlardı. Hemen yanına varıp, onu gübreler arasından çıkardılar, gönlünü alıp, tebrik ederek kucakladılar. Atların sâhibi ve zamânın kutbu evliyâ zâtın da yanına gelip, elini öptüler. Sonra hep birlikte vefât eden arkadaşlarının cenâzesini kaldırmaya gittiler...” Abdullah-ı İlâhî, sohbetinde bulunanlara bunu anlattıktan sonra şöyle dedi:

ÖYLE PİŞMAN OLDU Kİ!..

“At hırsızı, kurtuluş yolu kalmadığını kesinlikle anlayınca, at çalmak üzere harama yönelişinden dolayı bütün kalbiyle pişmân olup, o zamana kadar yaptığı işlere öyle bir tövbe etti ki, işlediği kötü işlerden gönlü temizleniverdi. Allahü teâlâya yönelip riyâzet çeken kimseler, onun o anda yaptığı tövbeyi nice seneler yapamaz.”

Kaynak: ehlisünnetbüyükleri.com